

Kajsa Dahlberg utgick från Virginia Woolfs bok Ett eget rum och gjorde en egen bok av alla understrykningar. Foto: Norås Konstmuseum

Bilden av ett systerskap

KONST 2014-10-23 | Uppdaterad 2014-10-23

Med utställningen Syster placerar sig Borås Konstmuseum mitt i samtidskonsten och den aktuella samhällsdebatten och vitaliserar inte bara själva museet utan förhoppningsvis också hela det lokala kulturlivet denna höst när Kulturhusets program koncentreras kring feminism och genusfrågor.

Redan i entrésalen rycks man direkt med in i systrarna Mikaela och Moa Krestesens fantastiska berättelse om hur de tog kontakt med den feministiska pionjären Kate Millett och fick komma till hennes gård utanför New York, ett livaktigt kvinnligt konstnärskollektiv på 1970-talet och flera årtionden framåt, nu i förfall.

Filmen om Kate Millett bildar ett slags samlande ramhistoria till hela denna mångfacetterade utställning med totalt 16 kvinnliga konstnärer. De arbetar inom olika genrer, med musik, texter, film och installationer, och tonläget är högst varierande, från politisk slagordsretorik till skir bildpoesi.

I en omsorgsfullt handpräntad väggskrift vänder sig Johanna Gustavsson till "en medelklassfeminist" och får det att låta som ett skällsord. Hennes texter handlar om klasskillnader och utanförskap och bär tydliga spår av inspiration från den franska filosofen Simone Weil, som själv gjorde något av en omvänd klassresa. Född i en välbärgad borgerlig familj blev

Foto: Sisters of Jam
Sisters of Jam besökte en åldrad Kate Millet på hennes smått utopiska farm.

FAKTA Utställning

SYSTER
Plats: Borås Konstmuseum
Pågår till: 11 januari 2015

hon vänsteraktivist, fabriksarbetare och pacifistisk hjälparbetare i spanska inbördeskriget. Hon dog i turberkulos 1943, bara 34 år gammal, men hennes böcker kommer fortfarande ut i nya upplagor.

Att också Virginia Woolf ännu är flitigt läst bevisar Kajsa Dahlberg i sin installation Ett eget rum/Tusen bibliotek. Hon samlade in alla svenska biblioteksexemplar av Woolfs Ett eget rum, en feministisk klassiker från 1929, och satte samman en ny bok av sidorna, flera av dem så fyllda av låntagarnas understrykningar och kommentarer att de knappt är läsbara.

Jenny Wilson framträder som "gatans profet" i en videoinspelning från Stockholms tunnelbana. Hennes högstämda, samhällskritiska monolog "A Million Miles From Civilization" har direkt anknytning till filmen om Kate Millett, medan Annika Norlin i sångtexten Riot hyllar alla engagerade unga hon möter, de som med brinnande entusiasm är i färd med att förändra världen.

I 1970-talets Los Angeles gjorde den radikala feministiska konstnären Judy Chicago en installation med ett festbord dukat för 1038 namngivna kvinnor, verkliga eller mytologiska, som hon ansåg hade negligerats i den manligt dominerade historieskrivningen.

Ditte Ejlerskov och Eva-Marie Lindahl har med stor bravur använt en liknande metod när de tagit sig an det internationella förlaget Taschen's serie konstnärsbiografier som visade sig omfatta 95 män och 5 kvinnor. De har helt enkelt kompletterat sortimentet med lika många böcker med kvinnliga konstnärer på omslagen – men med enbart blanka blad inuti. Här kan man gå länge och bläddra och förundras.

Ren poesi bjuder Roxy Farhat på i sin musikvideo med artisten Zhala och en oändlig kedja av kvinnor som flätar varandras hår. Betydligt robustare stil har Anna Linders film med de kvinnliga släktingarna som sitter och syr på sina symaskiner till tonerna av smäktande dragspelsmusik – men bilden av systerskap går fram lika starkt i båda.

Inger Landström

© Borås Tidning. Allt material på bt.se är skyddat enligt upphovsrättslagen.